

/ANO logo/ **Ģenerālā asambleja**

Temats: Vispārīgais
2015. gada 12. februāris

Sešdesmit devītā sesija
68. (b) Darba kārtības tēma

Ģenerālās asamblejas 2014. gada 18. decembrī pieņemtā rezolūcija

[par Trešās komitejas ziņojumu (A/69/488/Add.2 un Corr.1)]

69/168. Ombuda, mediatora un citu nacionālo cilvēktiesību institūciju loma cilvēktiesību veicināšanā un aizsardzībā

Ģenerālā asambleja,

Apliecina tās uzticību Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu un Vispārējās Cilvēktiesību deklarācijas mērķiem un principiem,¹

Atsaucas uz Vīnes Deklarāciju un Rīcības programmu, ko 1993. gada 25. jūnijā² pieņēmusi Pasaules Cilvēktiesību konference, kurā konference apstiprinājusi nozīmīgo un konstruktīvo lomu, kas piešķirta nacionālajām institūcijām, cilvēktiesību veicināšanas un aizsardzības jomā,

Apstiprina tās 2010. gada 21. decembra 65/207 un 2012. gada 20. decembra 67/163 rezolūcijas par ombuda, mediatora un citu nacionālo cilvēktiesību institūciju lomu cilvēktiesību veicināšanā un aizsardzībā,

Atsaucas uz principiem, kas saistīti ar nacionālo institūciju statusu cilvēktiesību veicināšanas un aizsardzības jomā (Parīzes principi), ko Ģenerālā asambleja apstiprinājusi savā 1993. gada 20. decembra 48/134 rezolūcijā un tās pielikumos,

Apstiprina tās iepriekšējās rezolūcijas par nacionālo institūciju lomu cilvēktiesību veicināšanā un aizsardzībā, īpaši 2011. gada 19. decembra 66/169 rezolūciju un 2013. gada 18. decembra 68/171 rezolūciju, kā arī Cilvēktiesību padomes 2013. gada 13. jūnija³ 23/17 rezolūciju un 2014. gada 25. septembra⁴ 27/18 rezolūciju,

Apsveic visā pasaulē strauji pieaugošo interesi par ombuda, mediatora un citu nacionālo cilvēktiesību institūciju izveidi un stiprināšanu un par šo institūciju būtiskās lomas atzīšanu atbilstoši tām piešķirtajam mandātam nacionālo strīdu risināšanas atbalsta ietvaros,

¹ 217. A (III) rezolūcija

² A/CONF.157/24 (I nodaļa), III daļa.

³ Skatīt *Ģenerālās asamblejas oficiālos protokolus, sešdesmit astotā sesija, pielikums Nr. 53, (A/68/53)*, V nodaļa, A daļa.

⁴ Turpat, *Sešdesmit devītā sesija, pielikums Nr. 53A un labojumi (A/69/53/Add.1 un Corr.1)*, IV nodaļa, A. daļa.

Atzīst esošā ombuda neatkarīgi no tā, vai tā ir sieviete vai vīrietis, mediators un citu nacionālo cilvēktiesību institūciju lomu cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšanā un aizsardzībā,

Uzsver ombuda, mediators un citu nacionālo cilvēktiesību institūciju tur, kur tās darbojas, autonomijas un neatkarības nozīmi, kas nodrošina tām iespēju izvērtēt visus jautājumus, kas saistīti ar viņu kompetences jomu,

Nem vērā ombuda, mediators un citu nacionālo cilvēktiesību institūciju lomu publisko administratīvo iestāžu labas pārvaldības veicināšanā, kā arī šo administratīvo iestāžu attiecību ar pilsoņiem uzlabošanā un publisko pakalpojumu nodrošināšanas stiprināšanā,

Nem vērā arī esošā Ombuda, mediators un citu nacionālo cilvēktiesību institūciju būtisko lomu efektīvā tiesiskās valsts principu ieviešanā un tiesiskuma un vienlīdzības principu ievērošanā,

Uzsver, ka šīs institūcijas tur, kur tās darbojas, var spēlēt nozīmīgu lomu valdību konsultēšanā par nacionālo tiesību aktu un nacionālās prakses atbilstību starptautisko cilvēktiesību ievērošanas pienākumiem,

Uzsver arī starptautiskās sadarbības nozīmi cilvēktiesību jomā, un norāda uz reģionālo un starptautisko asociāciju lomu Ombuda, mediators un citu nacionālo cilvēktiesību institūciju darbā, veicinot sadarbību un daloties ar labākās prakses piemēriem,

Ar lepnumu norāda uz Vidusjūras reģiona ombudu asociācijas aktīvo darbību un Ibero-Amerikas Ombudu federācijas, Frankofono valstu ombudu un mediatoru asociācijas, Āzijas Ombudu asociācijas, Āfrikas Ombudu un mediatoru asociācijas, Arābu valstu ombudu tīkla, Eiropas Mediācijas tīkla iniciatīvas, Starptautiskā ombuda institūta un citu aktīvu ombudu un mediatoru asociāciju un tīklu pastāvīgo darbu,

1. Ievēro Ģenerālsekretāra paziņojumu,⁵ kurā viņš norāda Ģenerālajai asamblejai uz savu ziņojumu par nacionālajām institūcijām, kas paredzētas cilvēktiesību veicināšanai un aizsardzībai, kas iesniegts Cilvēktiesību padomei tās divdesmit septītajā sesijā 2014. gada septembrī⁶ un kurā viņš izsaka nožēlu, ka netika sagatavots nekāds atsevišķs ziņojums par Ģenerālās asamblejas 67/163 rezolūcijas ieviešanu atbilstoši šajā rezolūcijā norādītajam;

2. Iedrošina dalībvalstis:

(a) apsvērt neatkarīga un autonoma ombuda, mediators vai citas nacionālās cilvēktiesību institūcijas izveidi vai tās darba stiprināšanu nacionālā un, ja nepieciešams, vietējā līmenī;

(b) piešķirt ombudam, mediatoram un citām nacionālo cilvēktiesību institūcijām tur, kur tādas darbojas, pietiekamu konstitucionālu un tiesisku darbības ietvaru, kā arī finansiālus un citus atbilstošus līdzekļus, lai nodrošinātu tām piešķirtā mandāta efektīvu un neatkarīgu izmantošanu un lai stiprinātu šo institūciju kā cilvēktiesību veicināšanas un aizsardzības mehānismu darbības likumību un ticamību;

⁵ A/69/287

⁶ A/HRC/27/39

(c) izstrādāt un veikt informatīvus pasākumus nacionālā līmenī sadarbībā ar attiecīgajām ieinteresētajām pusēm, lai paaugstinātu izpratni par ombuda, mediators un citu nacionālo cilvēktiesību institūciju būtisko lomu;

(d) dalīties un apmainīties ar labākās prakses piemēriem attiecībā uz ombuda, mediators un citu nacionālo cilvēktiesību institūciju darbu un funkcijām sadarbībā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā cilvēktiesību komisāra biroju un Cilvēktiesību veicināšanas un aizsardzības nacionālo institūciju starptautisko koordinācijas komiteju, un citām starptautiskām un reģionālām ombuda organizācijām;

3. *Atzīst*, ka atbilstoši Vīnes deklarācijai un rīcības programmai² katrai valstij ir tiesības izvēlēties nacionālo institūciju darbības ietvaru, un tas attiecas arī uz ombudu, mediatoru un citām nacionālajām cilvēktiesību institūcijām, kas vislabāk atbilst īpašajām nacionālajām vajadzībām, lai veicinātu cilvēktiesības atbilstoši starptautiskajiem cilvēktiesību instrumentiem;

4. *Apsveic* Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā cilvēktiesību komisāra biroja aktīvo dalību visās starptautiskajās un reģionālajās ombuda, mediators un citu nacionālo cilvēktiesību institūciju tikšanās reizēs;

5. *Iedrošina* Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā cilvēktiesību komisāra biroju, izmantojot tā konsultāciju pakalpojumus, attīstīt un atbalstīt pasākumus, kas paredzēti esošajām ombuda, mediators un citu nacionālo cilvēktiesību institūciju darbībai un to lomas stiprināšanai nacionālajās cilvēktiesību aizsardzības sistēmās;

6. *Iedrošina* ombudu, mediatoru un citas nacionālās cilvēktiesību institūcijas tur, kur tādas darbojas:

(a) strādāt atbilstoši principiem, kas attiecas uz nacionālo institūciju, kas dibinātas, lai veicinātu un aizsargātu cilvēktiesību, statusu (Parīzes principi)⁷ un atbilstoši citiem atbilstošajiem starptautiskajiem instrumentiem, kas paredzēti šo institūciju neatkarības un autonomijas stiprināšanai un to iespēju uzlabošanai darbā ar dalībvalstīm cilvēktiesību veicināšanā un aizsardzībā;

(b) sadarbībā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā cilvēktiesību komisāra biroju lūgt Cilvēktiesību veicināšanas un aizsardzības nacionālo institūciju starptautisko koordinācijas komitejas akreditāciju, lai ļautu tām efektīvi sadarboties ar attiecīgajām cilvēktiesību organizācijām Apvienoto Nāciju Organizācijas sistēmā;

7. *Lūdz* Ģenerālsēkretāram atskaitīties Ģenerālajai asamblejai tās septiņdesmit pirmajā sesijā par šīs rezolūcijas ieviešanu, īpaši par šķēršļiem, ar ko saskārušās valstis, kā arī par labākās prakses piemēriem ombuda, mediators un citu nacionālo cilvēktiesību institūciju darbā.

73. plenārsēde
2014. gada 18. decembris

⁷ 48/134 rezolūcija, tās pielikums.